

Presuda Suda (drugo vijeće) od 9. rujna 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Varas Cíveis de Lisboa – Portugal) – João Filipe Ferreira da Silva e Brito i dr. protiv Estado português

(Predmet C-160/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Usklađivanje zakonodavstava — Zaštita prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona — Pojam prijenosa pogona — Obveza upućivanja zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. trećeg stavka UFEU-a — Navodna povreda prava Unije koja se pripisuje nacionalnom sudu protiv čijih odluka prema nacionalnom pravu nema pravnog lijeka — Nacionalno zakonodavstvo koje pravo na naknadu štete koja je pretrpljena zbog takve povrede uvjetuje prethodnim poništenjem odluke koja je uzrokovala tu štetu)

(2015/C 363/16)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Varas Cíveis de Lisboa

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: João Filipe Ferreira da Silva e Brito i dr.

Tuženik: Estado português

Izreka

1. Članak 1. stavak 1. Direktive Vijeća 2001/23/EZ od 12. ožujka 2001. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na zaštitu prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona treba tumačiti na način da pojam „prijenosa pogona” obuhvaća situaciju u kojoj je poduzeće aktivno na tržištu čarter letova likvidirano od strane svog većinskog dioničara, poduzeća koje također djeluje u sektoru zračnog prijevoza, i u kojoj on nakon toga stupa na mjesto likvidiranog poduzeća preuzimajući ugovore o najmu zrakoplova i važeće ugovore o čarter letovima, obavlja djelatnosti koje je prethodno obavljalo likvidirano poduzeće, vraća pojedine radnike koji su do tada bili upućeni u to poduzeće, raspoređujući ih na poslove koji su istovjetni onima koje su obavljali prethodno i preuzme situ opremu navedenog poduzeća.
2. Članak 267. treći stavak UFEU-a treba tumačiti na način da je sud protiv čijih odluka prema nacionalnom pravu nema pravnog lijeka dužan Sudu Europske unije uputiti zahtjev za prethodnu odluku o tumačenju pojma „prijenosa pogona” u smislu članka 1. stavka 1. Direktive 2001/23, u okolnostima, poput onih u glavnom predmetu, koje istovremeno obilježavaju različite odluke sudova nižeg stupnja u pogledu tumačenja toga pojma i stalne poteškoće pri njegovom tumačenju u različitim državama članicama.
3. Pravo Unije i, osobito, načela koja je Sud utvrdio u području odgovornosti države za štetu prouzročenu pojedincima povredom prava Unije koju je počinio sud protiv čijih odluka prema nacionalnom pravu nema pravnog lijeka treba tumačiti na način da se protive nacionalnom zakonodavstvu kojim se kao preduvjet zahtjeva poništenje odluke toga suda kojom se nanosi šteta, premda je takvo poništenje u praksi isključeno.

⁽¹⁾ SL C 175, 10. 6. 2014.